

gives Tider, hvor det er umuligt at faae fuldkommen god betryggende Sikkerhed, idet Laantagerne til visse Tider kunne paa bekvemmere og billigere Vilkaar skaffe sig Laan andetsteds end fra Overformynderiet. Saadanne Tider have vi havt, og de kunne naturligtviis komme igjen. Saa kommer det Spørgsmaal, om det ikke er nødvendigt at give Overformynderibestyrrelsen Bemyndigelse til at benytte andre Creditpapirer end Creditforeningsobligationer, som den ogsaa hidtil har kunnet anbringe Midlerne i. Der maa i den Henseende tages i Betragtning, at der til enkelte Tider meget let vil gaae Mere ud af Overformynderiet, end der sættes derind. Dette har sjældent tidligere været Tilfældet; Forandring indtraadte derimod ved Loven om Qvindens Myndighed; denne Lov har i ikke ringe Grad forrykket Forholdet. Nu er enhver 18 Aar gammel Pige berettiget til at faae sine Midler udbetalte, det er allerede tildeels afskilt med Hensyn til Fortiden, men der hengik adskillige Aar, inden Overformynderiet kunde overkomme at udbetale de Beløb, der krævedes paa Grund af, at Qvinden som mindregaarig kunde forlange sin Arv udbetalt. Det er ganske vist, at Overformynderiet vil ikke sjældent, om end kun for en kort Tid, faae Mere at udbetale, end det faaer ind. I saadanne Aar er det netop for de faste Eiendommers Besiddere, som have modtaget Laan fra Overformynderiet, af stor Betydning, at Overformynderiet har et vist Beløb staaende i Værdipapirer. De ærede Medlemmer ville let see, at naar saagodt som Alt er anbragt i faste Eiendomme, og der gaaer Mere ud, end der kommer ind, er Overformynderiet nødsaget til, for at skaffe sig Penge, at opsigte Prioritetslaanene, og det er klart, at det er bedre for en Mand ikke at faae Laan, end at faae et Laan, som han efter en kort, ubestemt Tids Forløb kan vente at faae opsagt. Dette vil let kunne undgaaes, naar Bestyrrelsen kan sælge Papirer, istedetfor at opsigte Laan. Jeg troer derfor, man i selve de faste Eiendommers Besidderes Interesse kan stemme for det stillede Underændringsforslag. Det er min fulde Overbeviisning, at enhver Justitsminister vil gennemføre Loven i den Mand, hvori den er bleven vedtaget, thi naar der staaer, at Midlerne skulle

fortrinsviis anvendes til Udlaan i faste Eiendomme, vil Justitsministeren naturligtviis ansee sig forpligtet til ogsaa at følge en saadan Regel, og den Frygt, der forrige Gang udtaltes om, at Trykket fra Finantsministeren kunde i vanskelige Tider være saa stærkt, at man i en snever Bending kunde beslutte at benytte Overformynderiets Midler til at have Courfen paa Statspapirer, troer jeg, vil være fjernet, naar man følger den Vej, her er slaaet ind paa.

Berg: Jeg troer dog, at de to ærede Talere have fremsat Grundsætninger for Bestyrrelsen af Overformynderiets Midler, som det vilde være uheldigt at see gennemførte i Pragis. Den ærede første Taler henviste til en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) ved Sagens 2den Behandling. Det var en Slutningsbemærkning, som det ærede Medlem kom med, efter at vi havde ført en temmelig vidtløftig Debat om denne Sag, og uagtet jeg ikke paa nogen Maade kunde gaae ind paa den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, fandt jeg dog, i Haab om at vi atter fik en Behandling, hvis man ikke lod Afstemningens Udfald staae ved Magt, at det var usfordøent og urigtigt at fortsætte Behandlingen om dette specielle Spørgsmaal. Nu have de to ærede Talere imidlertid begge hylbet den samme Betragtning, som saaledes leilighedsviis blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds; og hvori bestaaer da denne? Den bestaaer deri, at de ville, at Overformynderen skal have Ret til at handle med Værdipapirer, han skal være Banquier eller Børspeculant, eller hvad det nu skal være, men i hvilket Omfang? Ja, det skulde nærmere bestemmes af Justitsministeren, men blandt de Bestemmelser, som Justitsministeren kan tage i den Retning, findes der slet ikke Noget om, indenfor hvilken Tid han skal handle med Statspapirer, naar han skal kjøbe, og naar han skal sælge, (A. Hage: Naar han har Penge!) Det ærede Medlem, som gjorde denne Indvending, erkjender altsaa ogsaa, at Overformynderen skulde være Børspeculant, at han skulde handle med Statspapirer, uden at man havde Control med,